

Schubert : G-dúr miséje a Józsefvárosi Szent József templomban

Ha létezik művészetvallás, a művészek felejthetetlen misét „celebráltak”, aki ott volt és hallotta, talán jobb ember lett utána.

Schubert Józsefvárosban? Igen, nem tévedés. Michels Antal – akit mindenki Tóni atyának hív– a Horváth Mihály téri katolikus templom plébánosa gondolt merészet és nagyot, és a közösség létrehozása, tevékenységük ápolása mellett kulturális eseményeket kezdett szervezni Isten házában. Volt már ott Weöres Sándor-est, Brenner János életét bemutató színdarab, és október 7-én az októberi hősök –aradi vértanúk, 1956-os szabadságharc áldozatai, Mindszenty hercegprímás – emlékére a önkormányzat támogatásával 19 órakor felcsendült Franz Schubert G-dúr miséje.

A zenetörténészek szerint 1815-ben ezt a művet hat nap alatt komponálta a szerző. Manapság főleg templomokban adják elő lélekemelő, csodás voltja miatt. Jogosan fogalmazta meg Liszt Ferenc, hogy Schubert volt a valaha élt legköltőibb zenész.

Schubert mesterien fejezi ki zenével a legbelső lényegét, megfoghatatlan képességgel ábrázolja az égi szerelmet ebben a műben. Elolvashatunk egy tucat Schubert-életrajzi írást, filozófiai gondolatokat, akár találgatásokat jellemével kapcsolatban, igazi képet azonban csak zenei alkotásaiból kaphatunk róla.

Október 7-én, a hangverseny előtt, Antal atya közölte, élményszámba megy, mikor zenekari művek csendülnek fel a templomban. Több kórus jelezte, hogy szívesen visszajönnének a kitűnő akusztika miatt.

Ezt az előadást Nosedá Tibor irányította a Szervita Kórus, a Szent Alberik Kórus és a Szent Anna Zenekar élén; a szólisták Palóczy Anikó (szorán), Komáromi Márton (tenor) és Cser Ágoston (basszus) voltak.

A karnagy közölte, hogy egy teljes zenei képet szeretne felmutatni, előzményekkel és utóöngéekkel együtt. Ezért Schubert miséje előtt felhangzott Mozart Ave verum corpus műve. „Üdvözlégy Szent Test.”

Schubert G-dúr miséjében a szoprán szólistának igen nagy feladatot adott. Volt, mikor nagyon magas hangokat kellett énekelnie, máskor pedig a közép lágében. Palóczy Anikó mindent megtett azért, hogy megfeleljen ennek a kihívásnak, a legszebben a Benedictus tételt énekelte, a Kyrie-ben viszont volt néhány élés hangja. De soha rosszabbat! Komáromi Márton fiatal tenorista, több oratóriumban énekelt, sőt néha az operett világába is „kirándul”. Gyönyörű Mozart-hang, egyenes a Varázsfuvola Taminójáért kiállt. Cser Ágoston inkább mély bariton, mint basszus. Nemcsak a legtökéletesebb dikcióval énekelte szólamát, de az adott szituációnak is mindig a legmegfelelőbb zenei tónussal – a bársonyos hangtól, a kissé szikárabbig terjedő skálán – felmutatva Schubert gyöngyszemeit.

Az előadás legmegkapóbb vonása a mű maradéktalanul érvényesülő egysége volt; meggyőződésem, ez a karmester érdeme, aki a zenekart, a kórust és a szólistákat példásan, a mű koherenciáját mindvégig megtartva össze tudta fogni. A megszólaló énekesek is kifogástalanul szolgálták a homogenitást, indokolatlanul harsány, túlzásba szaladó gesztusoknak nyomát sem lehetett hallani. Van ebben a zenében valami ősi és nemes egyszerűség. Van benne valami önfeledten vidám és valami fennkölt ünnepélyes, valami földhözragadt és valami emelkedett. Vokális szólói sokszor úgy hatnak, akárha egy népdal könnyű kezű stilizációi lennének, máskor mintha a Varázsfuvola sosem hallott ősváltozatát kínálnák a fülnek, s a szimpla harmóniákból építkező zenekari kíséret puritán volta is különös és izgalmas hangsúlyokat hordoz. Ez a mise hol emberi és nyílt, hol tündérien varázsos, hol szemérmes, de mindig őszinte. Ha létezik művészetvallás, a művészek felejthetetlen misét „celebráltak”, aki ott volt és hallotta, talán jobb ember lett utána. Nekik az Úr hangszert adott a torkukba.

Schubert miséje után egy kuriózumot hallhattunk, Nosedá Tibor nagyapjának, Károlynak szerzeményét, az „O salutaris hostia”-t. Nosedá Károly Erkel Ferenc, Nikolits Sándor, Ábrányi Kornél és Koessler János tanítványa. 1894-től az Operaház tagja, karnagy, majd 1903 – 14-ben karigazgató. 1879-től a Szervita téri templom orgonistája és karmestere. 1913 – 40 között a Nemzeti Zenede tanára. Szép, tonális művet szerzett. És ez a három csodás mű szervesen kapcsolódott egymáshoz. Mindegyik olyan szerzemény, melyeket érdemes

Alázat és méltóság hangján

Írta: Administrator

2018. október 08. hétfő, 08:55 -

újrahallgatni, felfedezni részleteik finomságait.

M.A.